

ЖАҢА ЖЫЛ – ЖАҒЫМДЫ ЖАҢАЛЫҚ

Жастық шақ. Ол кезде өмірдің қайнаған кезеңі болар. Себебі, бойыңда күш-жігер бар. Міне, біздің Қазақ Ұлттық Университетінің студенттері де осы жастық шақтың қызығында қазір. Бірақ біз оларға ол қызыққа ерімей, білім алып, еңбек ету керектігін үйретудеміз. Себебі, жастық шақ көзді ашып жұмғанша өтеді де шығады. Сол үшін, бұл уақытта өзіңе керектігінің барлығын үйреніп алған жөн. Өзің қай жақты қалайсың, кейінгі өмірің сол жаққа қарай бұрылары сөзсіз. Егер сен қызық қуып қыдырып жүрсең, кейін сол қыдырғаныңның жемісін жейсің, егер еңбек етіп, білім алып, өз ісіңмен айналыссаң ертеңгі күн сол еңбектің нанын жейсің. Сол үшін осы сәттен бастап ойланып, бір шешімге келген жөн. Міне, осыны біз шәкірттеріміздің миына құйып келеміз. Олардың жақсы болғаны бізге мақтаныш, бізге қуаныш емеспе?! Сол үшін әрбір жасты осылай тәрбиелеуге тырысамыз. Осы тұста, жүректен шыққан жырыма берсем,

ҚазҰУ-менің шабытымның айғағы,
ҚазҰУ-менің жеңісімнің байрағы.
ҚазҰУ-менің студенттік өмірім
ҚазҰУ-менің достарым ғой жайдары.

ҚазҰУ деген-жастық шақтың мекені,
ҚазҰУ-деген ғажап сырды шертеді.
Жырласам да қанша өлеңмен көп емес
Мен өзіңмен мақтанамын себебі.

Кезекті шәкірттеріміздің көз қуантарлық нәтижелеріне берсек. Биылғы жыл бізге жағымды, жақсы нәтижелерімен басталды. Оған дәлел 56 млн 115 мың теңге, физика-техникалық факультетінің бакалавр, магистратура, докторантурада оқып жатқан студенттеріне тағайындалды. Бұл шәкіртақы белсенді студенттерге, соның ішінде, білім, ғылым жолында ізденіс үстіндегі студенттерге берілді. Алдағы уақытта, сіздерден үлкен үміт күтеміз, күтілген үміт ақталады деген сеніммен сөзімді аяқтайын.

Буканаева Айым, Федоренко О.В.

ДОС ТАҢДАЙ БІЛУДЕ ҚАТЕЛЕСПЕҢІЗ

Өмір – осы бір төрт әріпте қаншама мағына жатыр десеңші. Бүгін осы бір қилы өмірдегі, түрлі достар жайында айтпақызы. Біз әл-Фараби атындағы Қазақ Ұлттық Университетінің студенттеріміз. Бізбен бірігіп осы тақырып аясында біраз өткенге көз жүгірткен біздің ұстазымыз да бар. Енді осы тақырыпқа байланысты өз ойымызды ортаға салсақ.

Оқуға түскеннен кейін, біз біраз адамдармен таныстық, біраз жаңа достар таптық. Енді сөзді көбейтпей сол достар жайында әңгіме өрбітсек. Әрине, көпке топырақ шашқымыз келмейді, бірақ өмірде түрлі адамдар бар екен. Біздің жақын бір досымыз болды. Есімі жұмбақ болып қала берсін. Студенттік уақыттың қызықты шақтарын сонымен бірге бөлістім десем артық болмас, тек студенттік уақыт қана емес, мектептегі уақытта да біз жақын дос едік, мамыр айына дейін. Өмірде неше түрлі достарды көресің, бірі сені алдап кетсе, енді бірі сатып кетеді. Бірақ менің бүгінгі айтпағым ол емес. Бүгін мен өзіме қымбат болған бір досым жайында айтпақпын. Біз мектеп уақытының дос едік. ЖОО-на Алматыға бірге түстік, тек әртүрлі оқу орны болатын. Менің әлі есімде, он бірінші сыныпты бітірерде болды енді араласа алмаспыз деп, екі бөлініп кеткенбіз, бірақ бір қалада болғандықтан, қайтадан достығымыз өз жалғасын тапты. Қызығы сол, біз былтыр бір үйде тұрдық. Бір нанды бөліп жеп, қиын

кезде бір-бірімізге демеу болдық. Осылай қаншама уақыттар өтті. Қарап отырсам, мендегі қызықты студенттік уақыт сол жылы болған тәрізді. Арада біраз уақыт өтті. Біз тек дос емес, туған бауырдай болдық. Ол менің ағам, мен оның інісі секілді нағыз бауырға деген қамқорлық бізді көрінетін еді. Осылай қанша уақыт өтті. Әлі есімде олар үйлеріне қыста кеткен уақыттарында мен үйде өзім қала алмадым. Ол досым енді жоқ секілді болып көрінді. Араға біраз уақыт салып, олар қайта келді. Әрине, мен есігімде оларға айқара аштым. Бірақ бұл жолы басқа адам едім. Оларды бұрынғыдай бауыр деп сырт көзге қабылдамасамда, іштей сол баяғы көңіл еді. Неге олай жасадым, оны әлі күнге білмеймін. Осылай біраз уақыт өтті. Мен ол бауырыма небір көңілге келер сөздер айттым. Не керек бір күні, мамыр айының тоғызыншы жұлдызы үлкен даудың шығуына себеп болды. Ол күнгі мендегі әрекетті айтуға мүлдем болмас. Осылай біздің достығымыздың, сонша уақыттық бауырмашылдығымыздың бір бөлігі де қалмады. Міне, осылай біздің арамыз үзілді.

Біздің мұнымен айтқымыз келетіні, жақын досыңыздың адалдығына сенімді болсаңыз, оның көңілін қалдырудан абай болыңыз!

Аманжол Нигара,
Курманғалиева Венера

МОЛ МҮМКІНДІК СЫЙЛАДЫҢ...

Бұл мақалаға мен еш ойланбай кірістім. Себебі, бұл тақырып ойыма келгенде кімдер жайлы жазарым да анық еді. Ол әрине, біздің аяулы ұстаздарымыз.

Мен қара шаңырақ әл-Фараби атындағы Қазақ Ұлттық Университетінде білім алып жатырмын. Осында келгелі бізге өздерінің білімдерін аямай төгіп жатқан, ол біздің ұстаздар еді. Жүрегімізден ерекше орын алған сол тұлғалар жайында мен біраз әңгімемді өрбітпекпін. ҚазҰУ-дың физика-техникалық факультетінің теориялық және ядролық физика кафедрасының ұстаздары бұл орынның басын бастамақ. Неге десеңіз? Бізге әр семестр сайын осы кафедраның ұстаздары бір-бір сабақтан беріп келеді. Ол тұлғалардан біліммен қатар, біз бойға өнегені, тәрбиені, адамгершілік сынды қасиеттің бәрін аламыз десек артық айтқаным болмас. Сөзімнің жалғасы ретінде мына бір өлең жолдарын сол тұлғаларға арнағым келеді.

Үйреттіңіз мына бізге бәрін де,

Бұл өмірдің ғажап сондай сәнін де.

Қоса оған жалықпай еш айттыңыз

Бөледіңіз бізге білім нәрін де!

Бұл кафедра сонымен қоса бірнеше жобалармен айналысады. Робот жасау, Атом жобасы, Жалпы салыстырмалық теориясы және тағы да басқа тақырыптар бойынша көкейде жүрген сұрақтарды осындағы кез-келген кісіге айтсаның қол үшін берері хақ. Бұл кісілерге қатысты айтылатын әңгіме өте көп. Себебі, алдыға қойған мақсат, аңсаған арманға барар жол осы ұстаздардың қолдауымен келді десем қателескенім емес. Өткенге көз жүгіртіп, алдыға қарағанда осындай тұлғалардың маған тап болғанын үлкен мақтанышпен қазіргі таңда және келешекте айтып жүретін боламын. Бұл бізге берілген бақ деп білемін!

Баратова Сахибям, Бошкаев Қуантай

СТУДЕНТТІҢ СЫРЛЫ СҰХБАТЫ

«Ана» бұл қасиетті ұғым, қолына қалам алмас адамды да жазғызады емеспе?! Қара шаңырақ Қазақ Ұлттық Университетіміздің факультеттері ғана емес, факультет ішіндегі әрбір курс студенттері бұл тақырыпта кем дегенде бір кеш өткізді десек артық айтқанымыз болмас. Ендеше, біз де өз ойымызды ортаға салсақ.

Шет жүрсем сағынарым,

Жабықсам шағынарым.

Анашым бір өзіңсің,

Табынарым!

Бұл «Анашым» әнінің бір шумағы, қандай керемет сөздер, аз да болса мағынасы терең. Біздің көңілімізде осылай емеспе?! Қайда жүрсек те, бізді ойлап, уайымдап, тіпті, ауырып қалсаң сезіп қоятын, міне осы жандар екен. Осыған байланысты мен басымнан өткен бір жағдайды айта кетейін.

Мектеп аяқтауға бір жыл қалған уақыт, яғни, оныншы сыныптың жазы. Мен Ұлттық Бірыңғай Тестілеуге дайындаламын деп, үйдегілерден сұранып, қалада қалдым. Өзім жалғыз қалмайын деп, жақын бір досымды анасынан сұрап алып, үйге бір апта жүруін өтіндім. Ол қуана келісті. Сонымен, ол досым келісімен, сыныптастарды жиып, кеш өткізбекке кірісті. Мен ештеңе демедім. Осылай бәрі келді, біразі ішімдік қолданды. Не керек сонымен бәрі тарап қайтты. Соңында біз қалдық. Масайып қалған досым, өзінің ұнатпайтын адамдарына барып күш көрсеткісі келіп, үйден шықты. Менде бірге бардым. Осылай бұл бір өзі, ал бұның қарсыластары бірнешеу еді. Сонымен, соңында досым жарақат алып, ауруханаға түсті. Әрине, бәрі жан-жаққа тарап кетті. Бір күдікті адам мен болып, мені ішкі істер қызметкерлері алып кетті. Не керек, біраз жағдайлар, сұрақтар болып, әйтеуір, үйге түнде қайттым. Ертеңіне жағдайдың бәрін реттеп үйге қайтамын деп отырғанда, «анам» қоңырау шалды. Ешқандай оқуға қазір дайындалудың қажеті жоқ, үйге қайт, үйде дайындаласың деді. Сонда түсіндім, ана шіркін баласының қиналған жүрегін бірден сезеді екен-ау деп ойладым. Осыдан кейін ананың бәрін сезіп қоярын, сенің қуанышың, мұңың қайда жүрсенде анаңа белгілі екенін ұқтым. Сол үшін аналарымызды құрметтейік, қадірлейік, ұзақ ғұмыр тілеп, бақытына себепкер болып жүрейік дегім келеді. Аналарымыз аман болсын!

Бахтиярова Дана, Хасанов Манас